

РЕШЕНИЕ

№ 1336

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7405** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба от П. Е. А. срещу решение по НАХД № 5608/2022г. на Софийския районен съд (СРС), 135-ти състав, с което СРС е потвърдил Наказателно постановление (НП) на Началник сектор към СДВР, Отдел Пътна полиция (ОПП-СДВР), с което НП на жалбоподателя на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, недостатъчно мотивирано, не било обърнато внимание на аргументите на жалбоподателя и не били допълнително събрани необходими доказателства. НП не съдържало пълно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата на извършването му. В АУАН не била цифрово отразена нарушената норма, неверни били и фактическите констатации. Според жалбоподателя, на кръстовището на [улица]и [улица], докато чакал зелен сигнал на светофара, той разкопчал обезопасителния си колан, за да си свали якето След като съблякъл якето си, закопчал колана. В съседната лента имало патрулен автомобил. На зелен сигнал потеглил и след като пресякъл кръстовището бил спрял от полицаите. Съставили процесния АУАН. Не обърнали внимание на обясненията на А..

Той подписал акта, тъй като му взели талона към СУМПС и не му върнали. Обяснили му, че АУАН замества талона, но за да му го дадат (АУАН), трябва да го разпише. При първа възможност подал възражения. В АУАН неправилно било посочено, че нямал възражения. В чл.137а, ал.1 от ЗДВП се казвало, че коланът трябва да е поставен по време на движение. Жалбоподателят го бил свалил при спрял автомобил. В АУАН и НП не се твърди движение на автомобила. Разпитаният пред СРС актосъставител нямал никакви спомени за случая. Погрешно показанията му били кредитирани от съда. Съгласно препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, в административно-наказателния процес следвало да се налагат общите правила за презумпция за невиновност, разпределение на доказателствената тежест и забрана за осъждане, само заради това, че нарушителят не е доказал възраженията си. Това, че при съставянето на АУАН двамата служители на ответника не взели предвид възраженията, нарушавало правото на защита на жалбоподателя, дадено му от чл.5б от Конституцията. Неправилно в НП бил посочен собственикът на автомобила – „Универсален 2001“ ООД, вместо правилното „Универсал 2001“ ООД. Неправилно СРС приел, че жалбоподателят е „системен нарушител“, тъй като той винаги имал максималния брой (39) контролни точки, нямал нито едно влязло в сила и впоследствие платено НП, ПАМ или виновно причинени ПТП. Вече отменените НП не следвало да се имат предвид съгласно принципа „non bis in idem“. В съдебно заседание касаторът представя две съдебни решения, с които са отменени други НП срещу него.

Ответникът, Началник сектор ОПП-СДВР, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК – наказаното лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК – с връчено съобщение за първоинстанционното решение на 19.07.2022г. и подадена касационна жалба на 21.07.2022г. срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на СРС относно фактичката обстановка на извършване на нарушението. От събраните писмени и гласни доказателства (АУАН, разпит на актосъставителя, възражение на нарушителя от 16.03.2022г.), безспорно се установява, че на 14.03.2022г. А. е бил спрял от служители на ответника „срещу Хотел „Хилтън““, след като автомобилът му се е движел по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Спорно е твърдението на касатора, че всъщност той разкопчал обезопасителния си колан само за кратко и при спрял автомобил, докато чакал на светофар, с цел да свали якето си, след което отново го поставил преди зеления сигнал на светофара и преди да потегли. Така към момента на спирането му от служителите на ответника той бил с поставен колан.

В това отношение настоящият съдебен състав намира, че правилно СРС е кредитирал изложението на фактичката обстановка в АУАН и потвърждаването ѝ в съдебно заседание от актосъставителя Я.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДВП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. С

цитираната норма законодателят е установил презумптивна доказателствена сила на АУАН и изключение на правилата за доказателствената тежест. Презумпцията, видно от редакцията на нормата, е оборима. Начален възможен момент на оборването е предоставената възможност на нарушителя да подпише акта със съответните възражения. Нещо, което касаторът не е сторил. Съдът намира за недостоверни твърденията, изложени във възражението от 16.03.2022г., в жалбата до СРС и в касационната жалба, че полицаите му казали, че трябва да подпише АУАН в този вид, иначе нямало да му го дадат и затова той го подписал така – като положил подпис точно под текста „нямам възражения“. Съдът счита, че не е имало пречки А. да подпише АУАН с възражение, включително и без да го мотивира. Видно от справката, на А. и друг път са били съставяни АУАН, и се предполага, че е бил запознат с възможността да изложи възражения още та гаи фаза.

Оборване на доказателствена сила на АУАН не е направено пред административнонаказващия орган или пред СРС. Констатациите на АУАН са подкрепени от показанията на свидетеля Я., който макар да няма конкретен спомен за ситуацията, потвърждава, че е съставил и подписал акта и е категоричен, че има свидетел, с който са видели, че водачът е без поставен обезопасителен колан и за да го спрат, очевидно автомобилът е бил в движение.

Неоснователно е касационното оплакване за неизясненост на обстоятелствата на нарушението и за цифрово непосочване на относимата правна норма. И в АУАН, и в НП са посочени всички елементи от състава на нарушението, и в двете е посочен чл.137а, ал.1 от ЗДвП, тъй че наказаното лице във всеки момент от производството е било наясно с вмененото му нарушение и правата му в това отношение не са нарушени.

Ирелевантно е грешното посочване на собственика на автомобила в НП, като грешката не касае съществените реквизити на постановлението – нарушител, описание на нарушението, нарушените разпоредби, описано е и МПС като марка и регистрационен номер. Правилно е приел СРС, че при посочване на собственика на МПС, наименованието на съответното дружество е допусната техническа грешка, която не ограничава съществено правото на защита на наказаното лице, констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава му, както и съответстващата правна квалификация.

Тъй като наказанието по чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП е точно фиксирано като размер на глобата – 50лв., каквато именно е и наложената на касатора глоба, неоснователно се явява и оплакването за това, че СРС приел А. за системен нарушител и бил нарушен принципа „non bis in idem“. В случая справката за предишни нарушения няма значение при определяне размера на наказанието. И без мотивите в решението относно повишена лична обществена опасност на деца и дали е системен нарушител или не, изводът е, че нарушението не следва да се определи като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН и настоящият случай не разкрива особеност, която да го определи като такова с по ниска обществена опасност, нито да е различно от обичайните случаи на непоставяне на обезопасителен колан, които законодателят е предвидил като състав на административно нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП. Нещо повече, с измененията от ДВ 109/2021г. законодателят с разпоредбата на чл.189з от ЗДвП е изключил приложението на чл.28 и чл.58г от ЗАНН за нарушения по този закон, както правилно е отбелязал и въззивният съд в решението.

Като правилно обжалваното решение на СРС следва да се остави в сила.
Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63в от
ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2609/12.07.2022г. по НАХД № 5608/2022г. на
Софийския районен съд, 135-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.